

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Strășeni din 25 august 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, declarat de inculpatul

*Panuș Sorin xxxx, născut la
xx xxxxxx xxxx, originar și locuitor al s. xxxxxxxx, r-nul
xxxxxxx, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 25.03.2013 – 25.08.2014,
instanța de apel: 06.10.2014 – 30.04.2015,
instanța de recurs: 21.07.2015 – 24.11.2015,
instanța de apel: 18.01.2016 – 20.12.2016,
instanța de recurs: 03.03.2017 – 05.04.2017,*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

CONSTATĂ :

1. Potrivit sentinței Judecătorei Strășeni din 25 august 2014, Panuș Sorin a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 800 unități convenționale, ce constituie 16.000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de ÎS „Calea Ferată din Moldova” a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Troian Ion și Cheptene Marcel, dar în privința lor hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Instanța de fond a constatat că la 17 septembrie 2012, în jurul orei 01:00, inculpatul Panuș Sorin, aflându-se la trecerea de nivel cu calea ferată, km 1586, platforma stației Pânășești, împreună cu Troian Ion, Cheptene Marcel, fiind în stare de ebrietate, din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, s-a urcat pe semaforul feroviar, deteriorând o parte componentă a acestuia.

După aceasta, Panuș S., Cheptene M. și Troian I., cu o deosebită obrăznicie, au aruncat cu pietre în semafoarele de pe ambele părți ale căii ferate, ca urmare, deteriorându-se lentilele și semnalizarea sonoră a acestora, astfel, creând un obstacol pentru desfășurarea normală a activității transportului feroviar.

Instanța a reținut că inculpatul Panuș S. nu a recunoscut vina și a declarat că a transmis telefonul său mobil lui Troian I. pentru a-l fotografia și a încercat să urce pe o piatră de lângă semaforul feroviar pentru a se rezema de ultimul. Însă, când a pus mâna pe semafor, partea de sus a acestuia s-a desprins și i-a căzut peste picior. Ulterior, au luat semaforul și l-au pus în mașină pentru a-l duce în sat, să-l pună la un loc vizibil pentru ca a doua zi să-l vadă oamenii și să-l ia.

Inculpatul Cheptene M. a recunoscut parțial vina și a declarat că au consumat băuturi alcoolice, după care Panuș S. s-a urcat pe semaforul feroviar din partea traseului Chișinău-Ungheni. Partea de sus a semaforului s-a deteriorat și el a căzut. Apoi, Panuș S. și Troian O. au început să arunce cu pietre în lentilele semaforului feroviar, deteriorând astfel semafoarele feroviare de pe ambele părți ale nivelului de trecere peste calea ferată. El personal nu a aruncat cu pietre în semafor și s-a adresat la ceilalți doi să înceteze.

Inculpatul Troian I. nu a recunoscut vina și a declarat că Panuș S. i-a transmis telefonul mobil pentru a se fotografia și a încercat să urce pe semaforul feroviar, moment în care partea de sus a acestuia s-a desprins și a căzut jos peste picior. Ulterior, Panuș S. și Cheptene M. au luat semaforul și l-au pus în mașină pentru a-l duce în sat să-l repare. Pe drum și-au dat seama că nu au unde să-l repare și au hotărât să-l pună la un loc vizibil pentru ca a doua zi să-l vadă oamenii și să-l ia.

Totodată, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate este dovedită pe deplin prin probele administrate.

Astfel, reprezentantul părții vătămate Borș Veaceslav a declarat că activează în calitate de șef adjunct al Secției de semnalizare și telecomunicații stația Chișinău a ÎS CFM. La 17.09.2012, persoane nestabilite, au deteriorat la trecere de nivel cu cale ferată km 1585, platforma stației Pânășești, intervalul de cale ferată Strășeni Bucovăț, 3 complete de lentile de culoare roșie și albă la un semafor feroviar, la al doilea semafor au fost deteriorate, prin smulgerea din locul fixării, setul de semnal luminiscent precum și cablurile semnalizării sonore, astfel semafoarele devenind nefuncționale.

Martorul Babajanov Dumitru a declarat că cei trei au consumat băuturi alcoolice. După o perioadă de timp, s-au întors și au pus în mașină o bucată de semafor, care din cuvintele lor a căzut când inculpatul Panuș S. dorea să se

fotografieze, și pe care l-au plasat apoi la intrarea în s. Tătărești, ca să-l vadă cei care aveau să dorească să-l repare.

La faza de urmărire penală, martorul Babajanov Dumitru a depus alte declarații, potrivit cărora, după ce au consumat bere la trecerea de cale ferată, stând cu Țârdea V. în automobil, a văzut cum inculpatul s-a urcat pe semaforul feroviar din partea traseului Chișinău-Ungheni. O parte a semaforului, cea de sus, s-a deteriorat și el a căzut. Tot atunci, inculpatul, împreună cu Cheptene M. și Troian O. au început să arunce cu pietre în lentilele semaforului feroviar, deteriorând astfel semafoarele feroviare de pe ambele părți ale nivelului de trecere peste cale ferată. El cu Țârdea V. n-au participat la deteriorarea semafoarelor feroviare, stând în mașină. După aceasta, inculpații au venit spre automobil, aducând și partea componentă al semaforului deteriorat, punându-l în automobil. Toți s-au deplasat până la indicatorul rutier la intrare în s. Tătărești, unde Panuș S. și Cheptene M. au plasat semaforul deteriorat pe semnul rutier.

Declarațiile martorului Babajanov D. date în instanță sunt neveridice, deoarece vin în contradicție cu circumstanțele constatate în ședința de judecată, dar și sunt diferite de declarațiile date la urmărirea penală unde a indicat că anume inculpații au aruncat cu pietre în semafoare și că el a văzut acest lucru.

În favoarea acuzării urmează a fi apreciate și declarațiile lui Cheptene M., care în instanță a relatat că anume Panuș S. și cu Troian I. au aruncat cu pietre în semafoare, pe când el nu a aruncat, deși la faza de urmărire penală, tot el a recunoscut că a aruncat cu pietre alături de ceilalți doi.

Astfel, urmează a fi respinse poziția și afirmațiile inculpatului, precum că nu a săvârșit niciun act de huliganism, deoarece se combat întru totul prin probele administrate.

Vina inculpatului este dovedită și prin conținutul procesului-verbal din 17.09.2012 de cercetarea locului comiterii infracțiunii, conținutul procesului-verbal din 12.10.2012 prin care a fost examinată partea componentă a semaforului, care a fost ruptă de inculpați.

Prin huliganism însoțit de un cinism deosebit se are în vedere încălcarea insistentă și demonstrativă a regulilor morale, manifestată, inclusiv, prin o purtare nerușinată în prezența altor persoane.

Obrăznicia deosebită reprezintă acțiunile de încălcare grosolană a ordinii publice însoțite, inclusiv, de distrugere și degradare a bunurilor proprietarului.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc prin obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, este caracterizat pozitiv, anterior nu au fost judecat, concluzionând că corectarea lui este posibilă fără izolare de societate, prin aplicarea pedepsei cu amendă.

3. Procurorul în Procuratura r-nului Strășeni, Natalia Ababii, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care

inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani.

Apelantul a invocat că nu s-au stabilit circumstanțe atenuante în privința inculpatului, iar drept circumstanță agravantă fiind săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

Totodată, inculpatul a negat totalmente comiterea faptelor incriminate și nici nu au reparat prejudiciul cauzat, ce dovedește atitudinea lui neglijentă față de cele comise.

Inculpatul anterior nu a fost judecat, nu este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv.

Instanța de judecată a pronunțat o sentință contrară legii, de aceea urmează a fi casată, deoarece pedeapsa este mult prea blândă, care nu va duce la reeducarea inculpatului.

3.1. A declarat apel și avocatul Vasile Tarsîna, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, din lipsa componenței infracțiunii.

Apelantul a indicat că, inculpatul a decis să se fotografieze cu telefonul lui mobil pe semaforul instalat la trecerea de nivelul de cale ferată ce duce spre s. Tătărești, r-nul Strășeni. Dar, încercând să se urce pe acest semafor, șortul metalic al farului de sus al semaforului s-a rupt din cauza uzurii.

Pentru ca să nu fie sustras farul semaforului, inculpatul, Cheptene M. și Troian I. l-au pus în automobilul lui Cheptene I. și l-au dus la intrarea în s. Tătărești, unde a fost găsit de lucrătorii căii ferate, cu lentilele și plasa de protecție integre.

La materialele cauzei sunt anexate procesele-verbale de cercetare la fața locului din 17.09.2012 cu două planșete foto, care se pretind că sunt efectuate în momentul examinării locului infracțiunii. Însă, în procesul-verbal nu este menționat faptul că acțiunea de cercetare la fața locului s-a efectuat cu aplicarea tehnicii de fotografiere sau filmare.

În toate cazurile nu sunt indicate cu ce aparat s-a efectuat fotografierea, deci prin prisma legislației procesual-penale planșetele foto și procesele-verbale de cercetare nu pot fi admise ca probe, urmând a fi declarate nule.

Instanța de judecată eronat a motivat concluzia privind vinovăția inculpatului, prin prisma declarațiilor martorului acuzării Boșcanean A., care la urmărirea penală a declarat că țeava pe care se ține semaforul este groasă, se ținea în „bolturi”, iar deteriorarea se putea efectua sub influența unei forțe puternice și de durată, și nu se putea rupe la o simplă atingere.

Aceste declarații nu au fost confirmate în cadrul cercetării judecătorești, de reprezentantul ÎS „Calea Ferată din Moldova”, Borș V., care a declarat că semafoarele sunt instalate demult, din perioada URSS, fiind produse în Ucraina și Rusia, ele au o uzură mare, dar nu cunoaște procentul acestei uzuri.

Martorul Babajanov D. nu a susținut declarațiile de la mărirea penală și a menționat că a spus adevărul în instanța de judecată.

Instanța eronat a considerat declarațiile lui Cheptene M. ca probă ce confirmă vinovăția inculpatului, precum că și ceilalți au aruncat cu pietre în semafor.

Însăși intenția inculpatului de a se fotografia pe fonul unui semafor, nu prezintă o intenție huliganică, el nu a încălcat liniștea publică și nu a exprimat lipsă de respect față de societate.

Fapta de care este acuzat inculpatul a avut loc la trecerea de nivel cu calea ferată, unde nu erau terțe persoane.

Mai mult, el nu a comis careva acțiuni în grup, nu a aruncat cu pietre în farurile semafoarelor feroviare și nu le-a deteriorat.

Acțiunile inculpatului de a deteriora semafoarele din intenții huliganice cu deosebită obrăznicie și cinism nu au fost dovedite.

Instanței de judecată nu i-au fost prezentate probele materiale cu care se pretinde că a fost comisă infracțiunea (pietre, rămășițe de cioburi de sticlă).

În conformitate cu pct. 2 a Hotărârii Plenului CSJ nr. 4 din 9.06.2006 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”, infracțiunea de huliganism, prevăzută la art. 287 CP, reprezintă acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, manifestate prin oricare din următoarele aspecte: a) acțiuni însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor; b) acțiuni însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor; c) acțiuni însoțite de opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice; d) acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin cinism sau obrăznicie deosebită.

Acuzarea a calificat ca huliganism acțiunile inculpatului pe semnele cinismului și a obrăzniciei deosebite.

Conform pct. 14 a aceleiași hotărâri, instanțele de judecată vor ține seama că acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate nu pot să formeze de sine stătător componența infracțiunii de huliganism. Aceste acțiuni principale trebuie să fie însoțite obligatoriu de oricare din acțiunile adiacente menționate în dispoziția alin. (1) art. 287 CP: aplicarea violenței asupra persoanelor sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc prin cinism sau obrăznicie deosebită.

Dacă acțiunile ce tulbură ordinea publică și liniștea cetățenilor (de exemplu: expresiile injurioase în locurile publice, acostarea jignitoare a cetățenilor și alte acțiuni semănătoare) nu sunt însoțite de acțiunile adiacente, specificate mai sus, atunci calificarea trebuie făcută potrivit art. 164 „Huliganismul nu prea grav” din Cod contravențional.

Potrivit pct. 3 a Hotărârii Plenului CSJ nr. 4 din 19.06.2006, prin huliganism însoțit de un cinism deosebit se are în vedere încălcarea insistentă și demonstrativă a regulilor morale, manifestată prin disprețuire și batjocură față de bolnavi, de persoanele în etate, aflate în stare de neputință, prin purtare nerușinată în prezența altor persoane, trezind indignarea acestora, etc.

Sub obrăznicie deosebită se înțeleg acțiunile de încălcare grosolană a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, de distrugere și degradare a bunurilor proprietarului.

Acțiunile de huliganism sunt orientate, de regulă, spre public, spre reacția publicului, implicând jignirea demnității publice și încălcarea grosolană a ordinii publice. Acțiunile de huliganism, în spațiu și timp, se pot desfășura și în locuri nepopulate sau noaptea, dar cu încălcarea ordinii publice.

Nici în cazul dat nu au fost prezentate dovezi de jignire a demnității publice și încălcare a ordinii publice, ori la fața locului nu erau careva persoane, locuințe, transport.

Instanța de fond greșit a încadrat acțiunile inculpatului conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Chiar admitând că inculpatul a deteriorat din imprudență suportul pe care era instalat semaforul căii ferate, acțiunile acestuia urmau a fi calificate conform art. 198 alin. (2) Cod contravențional, pe semnele - deteriorarea intenționată a liniei de cale ferată, a perdelelor forestiere de protecție, a paravelor, a grilajelor de protecție contra zăpezii și a altor obiective, a construcțiilor de deservire a căilor ferate, a instalațiilor de semnalizare și de telecomunicații, și nicidecum ca huliganism.

Nu a fost probată participarea inculpatului la deteriorarea lentilelor semaforului, ori de către partea vătămată nu au fost prezentate probe pertinente privind schimbarea acestor lentile, prejudiciul adus ÎS „Calea ferată din Moldova” fiind declarativ și se reduce la un calcul al lucrărilor efectuate, fără confirmarea eliberării de la depozitul întreprinderii a pieselor noi în locul pieselor pretinse a fi deteriorate de inculpat.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2015, apelul procurorului a fost respins ca nefondat.

Apelul avocatului V. Tarsîna a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Procesul penal în privința lui Panuș Sorin pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost încetat din motiv că fapta comisă constituie o contravenție administrativă.

Panuș Sorin a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 198 alin. (2) Cod contravențional.

În baza art. 30 Cod contravențional, procesul contravențional a fost încetat, în legătură cu prescripția tragerii la răspundere contravențională.

Instanța de apel a reținut că în rezultatul acțiunilor intenționate inculpatul nu a avut intenția și nu au aplicat acte de violență față de alte persoane, nu a manifestat cinism deosebit sau obrăznicie deosebită, ori la fața locului nu erau alte persoane față de care sau în prezența cărora puteau fi comise astfel de acțiuni, respectiv lipsesc semnele componenței infracțiunii prevăzute la art. 287 Cod penal - huliganismul.

Instanța a concluzionat că acțiunile inculpatului urmează a fi reîncadrate de la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la art. 198 alin. (2) Cod Contravențional -

încălcarea regulilor de securitate în transportul feroviar, deteriorarea intenționată a liniei de cale ferată, a perdelelor forestiere de protecție, a paravanelor, a grilajelor de protecție contra zăpezii și a altor obiective, a construcțiilor de deservire a căilor ferate, a instalațiilor de semnalizare și de telecomunicații.

5. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Dorina Tăut, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că instanța de fond corect a constatat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, instanța de apel nu a apreciat just probele administrate.

6. Conform deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 noiembrie 2015, recursul a fost admis, casată decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a indicat că potrivit art. 131 lit. c), e) Cod penal, fapta se consideră a fi săvârșită în public atunci când e comisă într-un loc inaccesibil publicului, cu intenția însă ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs față de două sau mai multe persoane și prin orice mijloace recurgând la care făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.

Astfel, sunt pripite concluziile instanței de apel privind neatentarea inculpaților la ordinea publică prin acțiunile sale, odată ce infracțiunile de huliganism întotdeauna presupun ipostaze cu implicații publice, prezența sau absența cărora nu a fost evaluată la justa valoare de instanța de apel.

Prin rechizitoriu, în sarcina inculpaților s-a reținut că aceștia au cauzat ÎS „Calea Ferată din Moldova” un prejudiciu material în sumă de 23.985 lei, prejudiciu, ce a fost reținut și de instanța de apel. Prin încheierea Judecătorei Strășeni din 19 aprilie 2013, s-a dispus efectuarea expertizei privind evaluarea prejudiciului material real cauzat ÎS „Calea Ferată din Moldova”, încheiere, care nu a fost executată, din motivul lipsei de specialiști în domeniul dat.

Prin urmare, instanța de apel rejudecând cauza urma să aprecieze valoarea prejudiciului real cauzat prin acțiunile inculpaților, a fost acesta invocat justificat sau nu, ținând cont și de faptul că în prezenta cauză a fost înaintată acțiune civilă și că Cheptene M. a achitat parțial prejudiciul cauzat în sumă de 9335,55 lei.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că vina în săvârșirea infracțiunii imputate este demonstrată pe deplin prin probe administrate, verificate în instanța de apel, și anume: declarațiile lui Cheptene M., Panuș S., Troian I., reprezentantului părții vătămate Borș V. și martorului Babajanov D.; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17.09.2012; procesul-verbal din 12.10.2012, prin care a fost examinată partea componentă a semaforului care a fost ruptă de inculpați.

Astfel, este pe deplin dovedită vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - huliganism, adică acțiuni

intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane.

Faptul nerecunoașterii vinei în comiterea infracțiunii imputate nu absolve inculpatul de răspundere penală. Mai mult, ceilalți participanți nu neagă faptul că Panuș S. a urcat pe semafor deteriorându-l, iar martorul Boșcanean A. a declarat că țeava pe care se ținea semaforul este groasă, se ținea în bolduri, iar deteriorarea atât de gravă putea fi realizată doar sub influența unei forțe fizice puternice și de durată.

Analizând totalitatea probelor acumulate, precum și circumstanțele în care a avut loc comiterea infracțiunii, este de evidențiat faptul că inculpatul prin acțiunile lui intenționate a atentat la regulile sociale și morale de conviețuire, care au fost încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către aceștia prin necuviință, neobrăzare, atentând asupra patrimoniului, precum și sau asupra ordinii de drept.

Este de menționat că inculpatul a negat totalmente comiterea faptelor incriminate și nici nu au restituit prejudiciul părții vătămate, circumstanțe care o dată în plus dovedesc atitudinea acestuia față de cele comise.

De asemenea, prima instanță a stabilit o pedeapsă echitabilă inculpatului, ținând cont de circumstanțele cauzei.

Instanța de fond just a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de ÎS „Calea ferată din Moldova” privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă, deoarece careva probe certe, admisibile și pertinente privind prejudiciul efectiv suportat de partea vătămată nu au fost prezentate în instanță, iar administrarea probelor va duce la tergiversarea examinării cauzei penale.

8. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a apreciat probele administrate, din punct de vedere al coroborării lor, concluzia fiind întemeiată pe probele instanței de fond, fără a fi invocate motivele pentru care a respins probele apărării.

Instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului referitor la concluzia eronată a primei instanțe că vinovăția inculpaților este dovedită prin declarațiile lui Boșcanean A. și Borș V., acestea fiind contradictorii cu declarațiile date de către ei la urmărire penală.

Probele acuzării nu dovedesc comiterea infracțiunii imputate, iar alte probe pertinente și concludente nu au fost prezentate de către procuror.

Nu au fost prezentate probe directe și pertinente pentru condamnarea lui în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În drept, recursul este bazat pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal

concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 8. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 7. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpaților, reprezentantului părții vătămate Borș V., martorului Babajanov D., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17.09.2012, procesul-verbal din 12.10.2012 prin care a fost examinată partea componentă a semaforului care a fost ruptă de inculpați, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, probele administrate pe caz demonstrând prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal (*pct. 2., 3., 7., 8. din decizie*).

Totodată, soluția instanței de apel este conformă deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 noiembrie 2015 (*pct. 6. din decizie*), or, art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală prevede expres că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii.

De asemenea, ea coroborează cu prevederile art. 131 lit. a), b), 134⁷ Cod penal, cât și cu jurisprudența națională, conform căror prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane. Prin loc de utilizare publică se înțeleg părțile terenului, ale străzii, ori ale unui alt loc care sunt accesibile sau deschise publicului permanent, periodic sau ocazional. Ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de

conviețuire în societate, de inviolabilitate a integrității patrimoniului. Încălcarea grosolană a ordinii publice se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare. Prin huliganism însoțit de un cinism deosebit se are în vedere încălcarea insistentă și demonstrativă a regulilor morale, manifestată prin purtare nerușinată în prezența altor persoane. Sub obraznicie deosebită se înțeleg acțiunile de încălcare grosolană a ordinii publice însoțite de distrugere și degradare a bunurilor proprietarului (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 19.06.2006, nr.4 - Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, pct.3.*).

Prezența împrejurărilor enunțate, în speță și în acțiunile infracționale ale inculpatului, este demonstrată concludent prin probele administrate pe caz.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 8. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel este lipsită de orice suport legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol, au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2., 3., 7. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și

circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprind motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Panuș Sorin xxxxx, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 25 august 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 mai 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco